درس ۹

۱	دعا

سرگروه: دعا کنید و گروه خود و این دوره مربوط به بنای کلیسای مسیح را به حضور خداوند بیاورید.

۲	در میان گذاشتن برکات (۲۰ دقیقه) اول قرنتیان

به نوبت و به طور خلاصه برکات یکی از رازگاهان خود را از قسمت مشخص شده (اول قرنتیان ۱۳- ۱۶) با دیگران **در میان بگذارید** (یا از روی یادداشت‌های رازگاهان آن روز **بخوانید**).
به کسی که برکاتش را بازگو می‌کند گوش دهید. به حرفهایش اهمیت دهید و او را بپذیرید، در مورد آنچه در میان میگذارد، بحث نکنید.

۳	حفظ کردن (۵ دقیقه) عنوان مجموعه: یوحنا

مرور: دو نفری مرور کنید. یوحنا ۲: ۲۵.

۴	تعلیم (۸۵ دقیقه) روز خداوند – روز استراحت، مشارکت و خدمت

مقدمه: روز خداوند، روزی است که در آن مسیحیان استراحت می‌کنند، با دیگران مشارکت دارند و عبادت و خدمت می‌کنند. ما در رابطه با سَبَت که روز هفتم هفته بود، مطالبی خواهیم آموخت. ما همچنین در رابطه با روز خداوند، که همواره اولین روز هفته بوده، خواهیم آموخت. چرا مسیحیان در تمام دنیا در روز خداوند با هم جمع شده، خدا را عبادت می‌کنند؟ و مسیحیان در روز خداوند چه کاری را باید انجام دهند؟
در فرهنگهای مختلف، روزهای هفته به طرق مختلفی تقسیم‌بندی شده‌اند. در دوران عهدعتیق، روز استراحت یا سبت، آخرین روز هفته بود که هفتمین روز یا شنبه نامیده می‌شد. مسیحیان دوران عهدجدید، روز خداوند را در اولین روز هفته که روز یکشنبه بود، جشن می‌گرفتند. بسیاری از مسیحیان در دنیا از این الگو پیروی می‌کنند و روز خداوند را در اولین روز هفته‌شان که روز یکشنبه است، جشن می‌گیرند. ولی از طرف دیگر، بسیاری از مسیحیان دیگر روز خداوند را در روز ملی استراحت یا تعطیلشان که ممکن است روز پنجشنبه، جمعه یا شنبه باشد، جشن می‌گیرند. آنچه حائز اهمیت می‌باشد، هدف از روز خداوند است نه آن روز خاص در هفته که به این مناسبت جشن گرفته می‌شود.

الف - <u>سبت در عهدعتیق و عهدجدید</u>

۱- <u>نگاه داشتن سبت، بخشی از شریعت عهدعتیق بود.</u>

کشف و گفتگو کنید: هدف خدا از روز سبت چه بود؟

الف) **بخوانید:** خروج ۲۰: ۸- ۱۱؛ تثنیه ۵: ۱۲- ۱۴.
ملاحظات: خدا ده فرمان را به قوم خود داد تا آن را اجرا کنند. چهارمین حکم آن این است که روز سبت را مقدس نگاه دارند. در عهدعتیق، خدا روز هفتم هفته (شنبه) را به عنوان روزی که باید مقدس نگاه داشته می‌شد، مقرر کرده بود. کلمه "مقدس"، در اینجا به مفهوم جدا بودن آن روز خاص از روزهای دیگر هفته، و وقف آن روز به خدا به جهت هدفی است که او در نظر دارد.

ب) **بخوانید:** پیدایش ۲: ۲- ۳؛ خروج ۲۳: ۱۲.
ملاحظات: هدف خدا از روز سبت این بود که یك روز از هفت روز کاری هفته جهت استراحت مردم، کنار گذاشته شود.

پ) **بخوانید:** لاویان ۲۳.
ملاحظات: هدف دوم خدا از روز سبت، این بود که یك روز از هفت روز کاری هفته کنار گذاشته شود تا در آن روز مردم جهت عبادت خدا با دیگر ایمانداران جمع شوند. بنابراین، حکم چهارم در رابطه با اهمیت استفاده از یك روز هفته، جهت استراحت و عبادت خدا می‌باشد.

۲- رهبران و معلمین مذهبی یهود، روح شریعت عهدعتیق را تغییر دادند.

کشف و گفتگو کنید: رهبران و معلمین مذهبی یهود، چگونه شریعت عهدعتیق را تغییر دادند؟

الف) رهبران مذهبی یهود چهارمین حکم را تغییر دادند.
بخوانید: اشعیا ۲۹: ۱۳؛ مرقس ۲: ۲۳- ۳: ۶.
ملاحظات: در زمان اشعیای نبی (سالهای ۷۴۰- ۶۸۰ قبل از میلاد)، رهبران مذهبی شروع به ایجاد قوانین مختلف انسانی در رابطه با عبادت مذهبی، کردند. مخصوصاً در طول ۴۰۰ سال موجود میان آخرین کتاب عهدعتیق و اولین کتاب عهدجدید، آنها بر اساس تفسیری که از قوانین عهدعتیق کرده بودند، قوانین زیاد دیگری نیز به وجود آوردند. آنها فهرستی از ۳۹ عمل ممنوع در روز سبت، تهیه کردند و حکم چهارم را در زیر این فهرست دفن کردند و تمام این فهرست را به عنوان حکم چهارم تفسیر کردند. به عنوان مثال آنها تعلیم می‌دادند که رفتن به سفر، پختن غذا، یا حمل هر چیزی در روز سبت ممنوع می‌باشد. آنها شاگردان مسیح را که یهودی بودند، متهم کردند به اینکه حکم چهارم ده فرمان را زیر پا گذاشته‌اند، زیرا آنها در روز سبت خوشه‌های گندم را جهت خوردن چیده بودند. از دیدگاه رهبران مذهبی یهود، انجام این عمل در روز سبت ممنوع بود. به این ترتیب به نظر می‌آمد که "انسان به جهت سبت مقرر شده بود"، به این مفهوم که خدا انسان را خلق کرده بود تا سبت را نگاه دارد. رهبران مذهبی یهود، با اضافه کردن ۳۹ عمل ممنوع در روز سبت به حکم چهارم ده فرمان، روز سبت را به روزی تبدیل کردند که انجام قوانین آن برای مردم امری دشوار بود.

ب) رهبران مذهبی یهود مفهوم شریعت عهدعتیق را به طور کامل تغییر دادند.
بخوانید: غلاطیان ۳: ۲۵- ۲۷؛ کولسیان ۲: ۱۷؛ عبرانیان ۱۰: ۱؛ اعمال ۱۵: ۱، ۵؛ رومیان ۹: ۳۰- ۳۳؛ متی ۲۳: ۳- ۴.
ملاحظات: رهبران و معلمین مذهبی یهود، به جای اینکه شریعت عهدعتیق را به عنوان شریعتی که معطوف به منجی موعود است، برداشت کنند، آن را به وسیله‌ای برای نجات مردم، تبدیل کردند. آنها تعلیم داده، می‌گفتند که تنها از طریق رعایت قوانین شریعت، شخص می‌تواند نجات بیابد. منظور آنها تنها شریعت عهدعتیق نبود، بلکه آنها تفسیر خودشان از شریعت، به اضافه صدها قانون انسانی دیگر را که خود ابداع کرده بودند، در کنار آن در نظر داشتند. آنها به طور خاص انجام ختنه و حفظ روز سبت را اموری ضروری جهت دریافت نجات تلقی می‌کردند. این رهبران، افراد ریاکاری بودند، زیرا از طرفی خود آنچه را که تعلیم می‌دادند انجام نمی‌دادند، و از طرف دیگر انتظار داشتند که پیروانشان آن قوانین را انجام دهند. آنها، شریعت عهدعتیق را به بار سنگینی تبدیل کرده بودند که هیچ کس قادر به حمل آن نبود.

پ) رهبران مذهبی یهود، رسوم خود را به عنوان احکام خدا در نظر داشتند.
بخوانید: مرقس ۷: ۱- ۱۳.
ملاحظات: عیسی گفت که رهبران و معلمین مذهبی یهود احکام خدا را کنار گذاشته‌اند تا بدینوسیله مراسم انسانی خود را به اجرا درآورند. آنها شریعت عهدعتیق را در زیر ۳۶۵ نهی و ۲۴۸ امر به معروف دفن کرده بودند. تفسیر آنها از شریعت عهدعتیق در تضاد با آن چیزی بود که خدا در نظر داشت. در نظر خدا، شریعت عهدعتیق تصویری بود که معطوف به نجات دهنده موعود و ملکوت او بود. ولی رهبران و معلمین مذهبی یهود آن را تبدیل به وسیله‌ای جهت نجات کرده بودند. آنها تعلیم می‌دادند که اطاعت از شریعت، باعث عادل شدن آنها در نظر خدا می‌شود. ایشان در اشتباه بودند.

۳- مناسكِ شریعت عهدعتیق توسط عیسی مسیح به تحقق رسیده و خاتمه یافته است.

مقدمه: مناسك و فرایض شریعت عهدعتیق دارای مقررات و آدابی در زمینه چهار قلمرو بود: افراد مقدس، اماکن مقدس، زمانهای مقدس، و اعمال مقدس. افراد مقدس متشکل از کاهنان و لاویان بودند. اماکن مقدس متشکل از خیمه اجتماع (و بعدها معبد بزرگ) بود. زمانهای مقدس متشکل از روزه‌ها، اعیاد، و مخصوصاً روز سبت بود. اعمال مقدس متشکل از ختنه، خوردن خوراك حلال، تقدیم قربانیها، آوردن اولین ثمره محصول و دادن دهیك بود.
کشف و گفتگو کنید: عهدجدید در رابطه با ابعاد مختلف مناسك و فرایض شریعت چه تعلیمی می‌دهد؟

الف) **بخوانید:** عبرانیان ۸: ۵، ۱۳؛ ۱۰: ۱. قوانین مربوط به مناسك شریعت تنها سایه‌ای از واقعیت امور آینده بودند. رسالات رومیان، غلاطیان و عبرانیان در عهدجدید، به وضوح تعلیم می‌دهند که عیسی مسیح مناسك شریعت عهدعتیق را به تحقق رسانید و حقایق آن را آشکار ساخت.
ب) **بخوانید:** عبرانیان ۷: ۲۳- ۲۸. تنها کاهن مسیحیان، که ابدی و کامل است، عیسی مسیح است.

پ) **بخوانید:** افسسیان ۲: ۲۱- ۲۲. تنها معبد مسیحیان، کلیسا است که متشکل از ایمانداران تمام جهان می‌باشد.
ت) **بخوانید:** رومیان ۳: ۲۵. تنها قربانی نیابتی برای مسیحیان، مرگ عیسی مسیح بر روی صلیب می‌باشد.
ث) **بخوانید:** کولسیان ۲: ۱۱. تنها ختنه مسیحیان، ختنه قلب گناهکار آنها می‌باشد.
ج) **بخوانید:** عبرانیان ۴: ۱- ۱۱. تنها سبت مسیحیان، زمانی است که وارد حضور ابدی و آرام خدا در آسمان می‌شوند.
چ) **بخوانید:** مرقس ۲: ۱۸- ۲۲؛ یوحنا ۱۶: ۱۷- ۲۴. روزه و ماتم مسیحیان تبدیل به جشن و شادی شده است، زیرا هر چند عیسی پس از مرگ و قیامش از آنها جدا شد، توسط روح‌القدس در میان آنها حاضر است.
ح) **بخوانید:** دوم قرنتیان ۹: ۶- ۱۵. مسیحیان در رابطه با دادن دهیك، می توانند آن مقداری را که در قلبشان هست، سخاوتمندانه بدهند و این موضوع جانشین روش دادن دهیك در عهدعتیق شده است که به منظور حمایت از معبد و تمام مراسم آن بوده وامری ضروری بود.
خ) **بخوانید:** مرقس ۷: ۱۹. در عهدجدید، عیسی مسیح هر نوع غذایی را جهت خوردن، حلال شمرد.
د) **بخوانید:** متی ۵: ۱۷؛ کولسیان ۲: ۱۴؛ افسسیان ۲: ۱۵. کتاب‌مقدس به وضوح تعلیم می‌دهد که عیسی مسیح شریعت را کنار نگذاشت، بلکه آن را به تحقق رساند. او به مناسك شریعت و تمام مقررات آن، پایان بخشید. کتاب‌مقدس همچنین تعلیم می‌دهد که مناسك شریعت منسوخ گشته و دیگر در کلیسا کاربردی ندارند و باعث ایجاد اختلاف بین ایمانداران نخواهند شد.
خلاصه: مناسك و فرایض شریعت عهدعتیق به تحقق رسیده و منسوخ گشته است.

۴- <u>تفسیر عیسی از سبت در عهدجدید</u>

کشف و گفتگو کنید: نظر عیسی در مورد سبت چیست؟

الف) <u>سبت به منظور کمك به انسان بود.</u>
بخوانید: مرقس ۲: ۱۸- ۲۷؛ متی ۵: ۴؛ رومیان ۱۲: ۱۵؛ دوم قرنتیان ۱: ۳- ۷.
ملاحظات: عیسی می‌فرماید که شراب نو باید در مشکهای نو ریخته شود. او در واقع تعلیم می‌دهد که تحقق نمونه‌های عهدعتیق و "محتوای" واقعیتهای عهدجدید، که او آنها را به ارمغان آورده است، باید شکل جدیدی بگیرند. به عنوان مثال او می‌گوید، آنهایی که در حضور او زندگی می‌کنند باید به جای روزه، جشن بگیرند، و به جای غم و ماتم، شادی کنند. این جشن و شادی، نوعی شادی روحانی و درونی به خاطر کار تحقق یافته عیسی مسیح در رابطه با نجات بشر و به خاطر حضور او در زندگی ما می‌باشد و منظور این نیست که ما نباید در غمهای دیگران شریك شویم. عیسی مسیح با آمدنش بر روی زمین، آیین و محتوای (واقعیتهای) جدیدی را آورد که مستلزم شکل و روشهای جدیدی هستند. تجلیات بیرونی روزهای روزه و سبت به نظام قبلی مربوط می‌شود. عیسی فرمود: "سبت برای انسان مقرر شد، نه انسان برای سبت". سبت پس از خلقت انسان به وجود آمد و جهت برکت انسان بود نه اینکه باری بر دوش او باشد. بنابراین اولین هدف سبت این بود که به انسان کمك کند تا بتواند موقعیتی جهت استراحت داشته، با دیگر ایمانداران جمع شده، خدا را عبادت کند.

ب) <u>سبت به منظور خدمت به خدا مقرر شده بود.</u>
بخوانید: مرقس ۲: ۲۸- ۳: ۶.
ملاحظات: عیسی می‌فرماید: "پسر انسان مالك سبت نیز هست". رهبران مذهبی یهود هیچ اختیار و قدرتی جهت مقرر کردن اصولی به منظور فرمانروایی بر روز سبت ندارند. تنها عیسی اقتدار و اختیار این کار را دارد. به عنوان مثال، زمانی که نیازی واقعی جهت شفا یا نجات زندگی اشخاصی مانند داود بود (اول سموئیل ۲۱: ۱- ۶؛ ۲۲: ۱۴- ۲۰)، یا شفا دادن افراد مثل نمونه مطرح در این متن، در آن صورت لزومی نداشت قوانین الهی مربوط به روز سبت به‌گونه‌ای خشك و بی‌روح و به‌دور از محبت اجرا شود. عیسی می‌فرماید: "در روز سبت کدام جایز است؟ نیکویی کردن یا بدی؟ نجات دادن جان یا هلاك کردن آن؟" (مرقس ۳: ۴). بنابراین هدف دوم سبت، خدمت به خدا از طریق انجام کارهای نیك یا نجات دادن زندگی مردم است. به عنوان مثال، رهایی مردم از اسارتها و فراهم کردن خوراك و پوشاك برای آنها، نمونه‌ای از اعمالی است که لازم است در صورت نیاز در آن روز انجام شود. تعالیم مسیح بیانگر این حقیقت هستند که شکل و جنبه تشریفاتی حکم چهارم ده فرمان توسط اصول حکیمانه، روحانی و مفیدی جانشین شده است. مسیحیان اولیه این اصول را در مورد روز اول هفته به‌کار بردند و آن روز را "روز خداوند" نامیدند.

ب - <u>روز خداوند در عهدجدید</u>

روز خداوند برای مسیحیان، بسیار حائز اهمیت می‌باشد، زیرا تمام اتفاقات تاریخی مربوط به عیسی مسیح در آن روز به وقوع پیوست. در زمان عهدجدید، اولین روز هفته آنها، روز یکشنبه بود.

کشف و گفتگو کنید: چرا روز خداوند برای مسیحیان حائز اهمیت فراوان می‌باشد؟

۱- <u>عیسی مسیح در روز اول هفته قیام کرد.</u>

الف) **بخوانید:** متی ۲۸: ۱.
ملاحظات: اناجیل به وضوح بیان می‌کنند که بعد از سبت (روز هفتم)، در صبح بسیار زود روز اول هفته (یکشنبه)"، عیسی مسیح از میان مردگان قیام نمود.

ب) **بخوانید:** اول قرنتیان ۱۵: ۵۴- ۵۷؛ عبرانیان ۲: ۱۴؛ فیلیپیان ۲: ۸- ۱۱.
ملاحظات: قیام جسمانی عیسی مسیح این حقیقت را ثابت کرد که گناه، مرگ و شیطان مغلوب شده‌اند. و خدای پدر قربانی عیسی را که به خاطر گناهکاران بود، پذیرفته و بالاترین مقام در جهان را به عیسی بخشیده است.

پ) **بخوانید:** عبرانیان ۸: ۶، ۱۳؛ ۱۰: ۱.
ملاحظات: مرگ عیسی مسیح به عصر قدیمی عهدعتیق خاتمه داد و قیام او، عصر جدیدِ عهدجدید را آغاز کرد. عهدجدید، که ما در آن زندگی می‌کنیم، دوره‌ای است که در آن سایه‌ها، تصاویر (اصطلاح الهیاتی آن نمونه‌هاست) و نبوتهای عهدعتیق در عیسی مسیح به تحقق رسیده‌اند. و تاریخ نجات عهدعتیق، و سبت که بخشی از مناسك شریعت عهدعتیق بود، به پایان رسیده است.

تعلیم دهید: مرگ و قیام عیسی مسیح سایه‌ها، تصاویر و نبوتهای عهدعتیق را به تحقق رساند. این واقعه به تاریخ نجات عهدعتیق پایان داد و واقعیتهای عهدجدید را معرفی کرد. به عنوان مثال، مرگ عیسی مسیح حانشین قربانیهای حیوانی عهدعتیق شده است (عبرانیان ۱۰: ۸- ۱۰). یا شام خداوند جانشین فصح شده است که یادآور گذر خدا به منظور داوری گناه و کفاره آن می‌باشد (اول قرنتیان ۱۱: ۲۳-۲۶). تعمید جانشین ختنه شده است که به عنوان علامتی جهت ورود به عهد پرفیض خدا می‌باشد (کولسیان ۲: ۱۱- ۱۲). خدمت کهانتی عیسی بر رتبه ملکیصدق، جانشین خدمت کهانتی زمینی، بر رتبه هارون شده است (عبرانیان ۷: ۱۱- ۲۸). کلیسا به عنوان بدنِ مسیح که متشکل از یهودیان و غیریهودیان تمام ملل دنیا است، جانشین معبد و ملت برگزیده اسرائیل به عنوان قوم خدا، شده است (یوحنا ۲: ۱۹- ۲۱؛ افسسیان ۲: ۱۱- ۲۲؛ اول پطرس۲: ۴- ۱۰). پرستش خدا به روح و راستی، جانشین پرستش خدا از طریق مناسك شریعت شده است (یوحنا ۴: ۲۳- ۲۴). و اصول ملکوت خدا جانشین قانون مدنی ملت اسرائیل شده است (متی ۵- ۷؛ ۸: ۱۰- ۱۲؛ ۱۳: ۴۰- ۴۳؛ ۲۱: ۴۲- ۴۴).
به همین ترتیب، روز خداوند (روز اول هفته) جانشین سبت (هفتمین روز هفته) شده است، روزی که باید مقدس نگاه داشته شود. در عهدعتیق، روز آخر هفته (هفتمین روز هفته)، به عنوان روزی که یادآور تکمیل کار خلقت توسط خدا است، حائز اهمیت بود (پیدایش ۲: ۲- ۳). در حالی که در عهدجدید، روز اول هفته به عنوان روزی که یادآور تکمیل کار خدا در نجات انسانها می‌باشد، اهمیت دارد (یوحنا ۱۹: ۳۰؛ ۲۰: ۱). قیام عیسی مسیح بیانگر این حقیقت است که خدا کار تکمیل شده مسیح در نجات بشر را پذیرفته است. به خاطر قیام عیسی مسیح، روز اول هفته (یکشنبه) حائز اهمیت زیادی شده است. بخشی از چهارمین حکم ده فرمان مبنی بر مقدس نگاه داشتن روز سبت، تشریفاتی بود و لازم بود که تغییری در نماد عهدعتیق در خصوص روز سبت ایجاد شود. نماد روز هفتم در عهدعتیق و روز استراحت (سبت) توسط نماد عهدجدیدی روز قیام (یکشنبه) جایگزین شده است. در عهدجدید روز اول هفته و نه روز آخر آن، اهمیت زیادی دارد و روزی است که در آن قیام پیروزمندانه عیسی از میان مردگان، جشن گرفته می‌شود. مرگ و قیام عیسی مسیح سایه‌ها، تصاویر (نمونه‌ها)، نبوتها و تاریخ عهدعتیق را به تحقق رساند و بر شریعت عهدعتیق و انبیا که شامل جنبه‌های تشریفاتی حکم سبت نیز بود، برتری یافت.

۲- <u>عیسی مسیح قیام کرده در روز اول هفته بر شاگردان ظاهر شد.</u>

بخوانید: مرقس ۱۶: ۹- ۱۴؛ یوحنا ۲۰: ۲۶.
ملاحظات: حقایق دیگر بازگو کننده این موضوع هستند که روز اول هفته (یکشنبه) برای مسیحیان حائز اهمیت زیادی می‌باشد. عیسی مسیح، پس از قیامش، بیش از هر زمانی دیگر، خود را در روز اول هفته (یکشنبه) بر شاگردان ظاهر ساخت: در صبح آن روز، به مریم مجدلیه و دیگر زنان، در بعدازظهر آن روز، بر پطرس و دو شاگرد دیگر در راه عموآس، و در عصر آن روز، به ده نفر از شاگردانش و دوستانشان ظاهر شد. این اولین ظهور او به تجمعی از ایمانداران بود. یك هفته بعد، باز در روز اول هفته (یکشنبه)، عیسی مسیح خود را بر یازده شاگرد خود که توما هم بین آنها بود، ظاهر کرد.

۳- <u>روح‌القدس در روز اول هفته بر مردم ریخت.</u>

بخوانید: اعمال ۲: ۱؛ لاویان ۲۳: ۱۵- ۱۶.
ملاحظات: ریزش روح‌القدس در روز پنطیکاست، باز در روز اول هفته (یکشنبه) بود.

۴- اولین کلیسا در روز اول هفته تأسیس شد.

بخوانید: اعمال ۲: ۴۲.
ملاحظات: در روزی که روح‌القدس بر مردم فرو ریخت، اولین کلیسای محلی در اورشلیم تأسیس شد. به نظر می‌آید که خدا برای روز اول هفته (یکشنبه)، احترام خاصی قائل بود زیرا در آن روز، هم عیسی مسیح قیام کرد و هم کلیسای عهدجدید متولد شد.

۵- مسیحیان در روز اول هفته با هم جمع می‌شدند.

الف) مسیحیان یهودی، در روز اول هفته (یکشنبه) با هم جمع می‌شدند.
بخوانید: اعمال ۲: ۴۲؛ ۲۱: ۲۰- ۲۱؛ اول قرنتیان ۹: ۱۹- ۲۳.
ملاحظات: به نظر می‌آید که پس از پنطیکاست، جامعه مسیحیان یهودی‌تبار، روز هفتم هفته (شنبه) را به عنوان روز سبت، جشن می‌گرفتند. بر طبق اعمال ۲: ۴۲، آنها همچنین در روز اول هفته (یکشنبه) با هم جمع می‌شدند تا روز خداوند را جشن بگیرند. آنها مانند قبل، در اجتماعشان با یهودیان دیگر در روز هفتم هفته، از عهدعتیق بخوانید: می‌کردند و به موعظات گوش کرده، با هم دعا می‌کردند، زیرا خود را یهودی می‌پنداشتند.
در رابطه با اینکه یهودیان مسیحی، شام خداوند را در روز هفتم هفته برگزار می‌کردند، هیچ اشاره و شاهدی در عهدجدید وجود ندارد.

ب) مسیحیان غیریهودی در روز اول هفته با هم جمع می‌شدند (یکشنبه).
بخوانید: اعمال ۲۰: ۵- ۱۲؛ اول قرنتیان ۱۶: ۲.
ملاحظات: آنها جهت عبادت، شنیدن موعظه، شرکت در شام خداوند، صحبت در مورد اعمال خدا و تقدیم هدایای خود، با هم جمع می‌شدند.

پ) مسیحیان در طول تاریخ، در روز اول هفته (یکشنبه) با هم جمع شده‌اند.
بخوانید: مکاشفه ۱: ۱۰.
ملاحظات: اصطلاح روز خداوند در مکاشفه ۱: ۱۰، در نوشته‌های پدران کلیسا و حتی در یونانی امروزی، به روز اول هفته اشاره می‌کند. جامعه مسیحی به جمع شدن با هم در روز اول هفته (یکشنبه) ادامه دادند و بدین ترتیب این روز را "روز خداوند" نامیدند.

خلاصه: بنابراین، از زمان عهدجدید، اولین روز هفته (یکشنبه)، برای مسیحیان به عنوان روزی تلقی شده است که جهت عبادت، موعظه، شرکت در شام خداوند، و صحبت در مورد اعمال خدا، با هم جمع می‌شوند. چند صد سال پس از شروع اولین کلیسا، کنستانتین، امپراطور روم، روز اول هفته (یکشنبه) را به‌طور رسمی به عنوان روز تعطیل جهت استراحت مردم امپراطوری روم، اعلام کرد.
احتمال دارد مسیحیان فرهنگهای دیگر، روز خداوند را در روز تعطیل ملی‌شان که ممکن است روز پنجشنبه، جمعه و یا شنبه باشد، جشن بگیرند. آنچه حائز اهمیت است، هدف از روز خداوند است و نه آن روز خاصی که به این مناسبت جشن گرفته می‌شود.

پ - هدف از روز خداوند

مقدمه: در کتاب‌مقدس، روز هفتم هفته (شنبه)، روز سبت و روز اول هفته (یکشنبه)، روز خداوند نامیده شده است.
در عهدجدید، هیچ حکم مشخصی دال بر اینکه روز اول هفته (روز خداوند) باید مانند روز هفتم هفته (سبت) در عهدعتیق، نگاه داشته شود، وجود ندارد. همچنین هیچ ممانعتی جهت نگاه داشتن این دو روز، همانند هم، وجود ندارد. مسیحیان اعصار و نقاط مختلف اینگونه فکر می‌کنند که روح حکم سبت (خروج ۲۰: ۸- ۱۱)، در روز اول هفته (روز خداوند) نیز ادامه دارد. اگرچه مسیحیان جنبه تشریفاتی حکم چهارم ده فرمان را پایان یافته تلقی می‌کنند، ولی اصول حکیمانه آن را در رابطه با روز اول هفته که روز خداوند است، حفظ کرده‌اند.

۱- هدف از روز خداوند، رشد، عبادت، مشارکت، خدمت و استراحت می‌باشد.

کشف و گفتگو کنید: مسیحیان، چگونه باید روز خداوند را مقدس نگاه دارند؟

با توجه به اینکه هیچ حکم مشخصی دال بر اینکه روز اول هفته (روز خداوند) باید همانند روز هفتم هفته (سبت) در عهدعتیق، نگاه داشته شود، ۴ مورد زیر به مسیحیان کمك می‌کنند تا بدانند چه اعمالی را می‌توانند در روز خداوند انجام دهند. البته این اعمال نباید تبدیل به شریعتی جدید شوند و یا باری بر دوش آنها باشند.

الف) مسیحیان می‌توانند در روز خداوند، در حضور خدا وقت صرف کنند و در مسیر تقدیس رشد کنند.
بخوانید: اشعیا ۵۶: ۶- ۷؛ ۵۸: ۱۳- ۱۴.
ملاحظات: هدف از روز خداوند این نیست که مسیحیان آن چه را که آنها را خشنود می‌سازد انجام دهند، بلکه باید اعمالی را انجام دهند که خدا را خشنود می‌سازند. آنها باید شادی واقعی را در خدا بیابند نه در خود. هدف از روز خداوند، خدمت، محبت و عبادت خداست.

ب) مسیحیان می‌توانند در روز خداوند، با یکدیگر جمع شوند.
بخوانید: لاویان ۲۳: ۳؛ اعمال ۲: ۴۲؛ ۲۰: ۵- ۱۲.
ملاحظات: هدف از روز خداوند، داشتن اجتماعی روحانی می‌باشد. مسیحیان باید جهت عبادت خدا، شرکت در شام خداوند، موعظه کلام خدا، صحبت با دیگران در رابطه با کلام خدا، دعا و مشارکت با یکدیگر، جمع شوند.

پ) مسیحیان می‌توانند در روز خداوند، به افراد نیازمند رسیدگی کنند.
بخوانید: مرقس ۳: ۴؛ اشعیا ۵۸: ۶- ۱۲؛ لوقا ۴: ۱۶- ۲۱. **ملاحظات:** هدف از روز خداوند، این نیست که شخص هیچ فعالیتی نداشته باشد، بلکه هدف، انجام کارهای نیك و نجات جانها می‌باشد. مسیحیان باید در رابطه با خدا، اعمال نیك مانند عبادت، محبت و خدمت به او را انجام دهند. آنها باید در رابطه با دیگران نیز اعمال نیکوکارانه انجام دهند مانند، رهایی آنها از اسارتهایشان، فراهم کردن خوراك و پوشاك و رساندن پیغام انجیل به آنها.

ت) مسیحیان می‌توانند در روز خداوند استراحت کنند.
بخوانید: خروج ۲۳: ۱۲؛ مرقس ۲: ۱۸- ۲۷.
ملاحظات: هدف از روز خداوند این است که مسیحیان از کار شش روز هفته خود، آرامی گیرند. این زمان فرصت خوبی است که آنها بر روی زندگی خود متمرکز شده، استراحت کنند و با خانواده و دوستان خود مشارکت داشته باشند. هدف از روز خداوند، کمك به انسان می‌باشد، نه گذاشتن باری بر دوش او.

۲- هدف از هر روز هفته، این است که شخص هر روز را با در نظر داشتن ابدیت، زندگی کند.

بخوانید: عبرانیان ۴: ۹- ۱۱.
تعلیم دهید: آن چه باقی می‌ماند، "آرامی سبت" است، نه "روز سبت". این قسمت از کتاب‌مقدس در رابطه با روز هفتم هفته (شنبه)، به عنوان روز آرامی و استراحت صحبت نمی‌کند، بلکه در رابطه با آرامی مربوط به ابدیت صحبت می‌کند که برای مسیحیان حقیقتی است در مورد آینده. "آرامی سبت"، اصطلاحی برای آسمان است. زمانی که زندگی و کار مسیحیان بر روی این زمین به انتها برسد، وارد آرامی خدا در آسمان می‌شوند و همان گونه که خدا از کار خلقت خود بر زمین، آرامی گرفت، آنها نیز از اعمال خود بر روی زمین، آرامی خواهند یافت. با توجه به اینکه مسیحیان در مورد آرامی ابدیت، آگاهند، تمام تلاش خود را جهت اعتماد به خدا و اطاعت از او بر روی این زمین به کار می‌گیرند. آنها طبعاً مایل نیستند که موقعیت ورود به آرامی خدا (آسمان) را به خاطر بی‌ایمانی و ناطاعتی (مانند قوم بنی اسرائیل) از دست بدهند. مسیحیان، نه تنها در روز خداوند، بلکه در هر روز از زندگی‌شان باید با شادی در انتظار ورود به آرامی خدا باشند، زیرا این تنها حقیقتی است که برای آنها باقی خواهد ماند. با توجه به آنچه که گفته شد، متوجه می‌شویم چرا مهم است اهدافی که در بالا در رابطه با روز خداوند بیان شدند، تنها محدود به آن روز هفته نباشند. اهداف مربوط به خدمت، محبت، عبادت خدا، جمع شدن با دیگر ایمانداران جهت بررسی کتاب‌مقدس (عبرانیان ۱۰: ۲۴- ۲۵)، دعا و مشارکت و انجام کارهای نیك در حق دیگران (غلاطیان ۶: ۹- ۱۰)، و نجات جانها، تماماً اهدافی هستند که می‌توان آنها را در روزهای دیگر هفته نیز انجام داد.

۵	**دعا (۸ دقیقه)** **دعای در پاسخ به کلام خدا**

به نوبت در تمام گروه یا درحالیکه به گروه‌های دو یا سه نفری تقسیم شده‌اید با دعاهای کوتاه، حقایقی را که امروز یاد گرفته‌اید به حضور خدا بیاورید.

۶	**تکلیف منزل (۲ دقیقه)** **برای درس بعدی**

(**سر گروه:** رونوشت این تکلیف را بین اعضای گروه پخش کنید و یا آن را بخوانید تا همه آن را در دفتر یادداشت خود بنویسند.)

۱ - تعهد - نسبت به شاگردسازی و بنای کلیسا متعهد باشید.
۲ - برای یك فرد یا گروه، موضوع " روز خداوند- روز استراحت، مشارکت و خدمت " را موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.
را برای یکدیگر، برای شخصی دیگر یا برای جمعی از مردم موعظه کنید، تعلیم دهید یا بررسی کنید.
۳ - رازگاهان - هر روز نیمی از یك فصل از دوم قرنتیان ۱- ۳ را بخوانید. از روش حقیقت محبوب استفاده کنید و یادداشت بردارید.
۴ - حفظ کردن - آیه حفظی جدید (یوحنا ۳: ۱۶) را مورد تعمق قرار داده و حفظ کنید. هر روز آخرین ۵ آیه حفظی قبلی را مرور کنید.
۵ - بررسی کتاب مقدس - درس بعدی بررسی کتاب مقدس (یوحنا فصل ۳) را در خانه آماده کنید. از روش ۵ قدم بررسی کتاب مقدس استفاده کنید.
۶ - دعا - در این هفته برای شخص یا موضوعی مشخص دعا کنید و شاهد کار خدا در آن مورد باشید (مزمور ۵: ۳).
۷ - آموخته های جدید مربوط به بنای کلیسای مسیح را وارد دفتر(یا پوشه) خود کنید. تمام یادداشت‌های خود در مورد رازگاهان، آیات حفظی، یادداشتهای تعلیمی و این تکلیف منزل را در دفتر خود بنویسید.